

JEUGD

KerkPunt

kom verder in kerk-zijn

Kwartaalmagazine van KerkPunt
over kerkelijk jeugdwerk en geloofsopvoeding

IN DEZE EDITIE

Interview

2

"Ik was na mijn besluit een
half jaar diep ongelukkig"

Column

4

Kunnen jongeren
veilig worstelen?

Toerusting

4

Jongeren en gender

Praktijk

5

Hoe ziet jouw jas eruit?

Essay

6

Polarisatie in de gender-
discussie: wat te doen?

Nieuws

8

Van KerkPunt

thema:
**GROEIENDE
ONZEKERHEID BIJ
JONGEREN OVER
GENDERIDENTITEIT**

“GOD IS BELANGRIJKER DAN MIJN ZELFBEELD”

Er is groeiende onzekerheid bij jongeren over genderidentiteit – daarover worden door diverse mensen verschillende dingen geroepen. Maar wat als jij daarmee worstelt of hebt geworsteld? Christien ging in gesprek met Quinten. Hij is een van de jongeren die dit herkent: “Ik dacht dat het wel goed kwam wanneer ik de Bijbel las.”

Kun je iets vertellen over je proces?

“Ik wist vanaf mijn zesde jaar dat ik me een meisje voelde. Vlak voor mijn zestiende verjaardag heb ik dit aan mijn ouders verteld. Vanaf mijn zeventiende ben ik mijn sociale transitie ingegaan. Dat betekent dat ik mij aan mijn omgeving ging presenteren met een ander gender. Ik kleepte mij als vrouw, liet mijn haar lang groeien en stelde mij voor met de vrouwennaam die ik voor mijzelf had gekozen. Vanaf ongeveer mijn achttiende kreeg ik hormoontherapie en gesprekken met een psycholoog en de diagnose genderdysforie. Dat is nodig om hormoontherapie en een geslachtsveranderende operatie te kunnen ondergaan.”

“... FIJN ALS IEMAND MET JE OP WIL LOPEN ...”

Ben je in dit proces met God opgelopen?

“Net als veel tieners worstelde ik met mijn identiteit. Geloof was voor mij meer op de achtergrond. Ik was al vijf jaar bezig met mijn transitie. Na een jaar hormoontherapie sloeg de twijfel toe. Of mijn keuze om verder te gaan als vrouw wel oké was voor God. Ik dacht mijn hele leven dat het wel goed zou komen: ik houd me aan de geboden, dan kom ik in de hemel. Maar ik zocht niet naar de betekenis van bijbelteksten. En wat mijn transitie betreft, zocht ik vooral: ‘Hoe kan ik mijn wens om vrouw te worden verenigen met wat ik in de Bijbel lees?’ Maar dan lees ik in de Bijbel wat ik wil lezen en niet wat er staat. Na een YouTube-video met een respect- en liefdevolle toon die ik nog niet eerder had ervaren, waarin transgenderisme werd veroordeeld, ben ik diep de Bijbel ingedoken. Uiteindelijk

kwam ik tot de conclusie dat ik mijn wens om vrouw te zijn en ook te leven met God niet met elkaar kon verenigen. Ik moest kiezen, zo heb ik dat ervaren. Ik kwam tot de conclusie dat transgenderisme niet Gods bedoeling is voor mensen. Dus ik koos vlak voor de operatie definitief om niet langer als vrouw te leven. Liever mijn leven op aarde ongelukkig, dan ongelukkig voor de eeuwigheid. God weet wat het beste is voor mij. Ik was na mijn besluit een half jaar diep ongelukkig.”

Hoe is het nu?

“Zo zwart is het gelukkig nu niet meer voor mij. Sinds mijn besluit om voor mijn geloof te kiezen heb ik langzamerhand een persoonlijke relatie met God ontwikkeld. Ik richt me meer op mijn geloof. Want vrouw zijn kon mij niet echt gelukkig maken, besepte ik. Ik ben me meer en meer man gaan voelen. Nu voel ik me echt man. Ik ervaar mezelf als man. Terwijl ik mij ook echt vrouw heb gevoeld. Ik ben nu gelukkiger dan ik was. God is belangrijker geworden dan mijn zelfbeeld. Dat geeft zoveel houvast en fundament!”

Wie zijn belangrijk voor jou in dit proces?

“Mijn moeder is belangrijk voor mij, zij houdt van mij en wil mij gelukkig zien. Mijn stiefvader ook. Maar mijn oma is het belangrijkste geweest in mijn proces. Praten over mijn oma ontroert me. Met haar kan ik dingen delen, zoals onze

Quinten van de Groep (21) is derdejaars student theologie en gaat daarmee in de praktijk als jongerenwerker aan de slag in Bunschoten. Hij woont bij zijn moeder, stiefvader en broertje.

interesse in tekenen. Zij was in coma en de dokters wisten niet of zij weer wakker zou worden. Maar ze ontwaakte! Toen ze bijkwam vertelde ze dat ze terug naar de aarde werd gestuurd door haar moeder, Ootje, met de opdracht om mij te begeleiden. Ik heb een portret van Ootje getekend voor oma. Dat is betekenisvol voor mij. Zo heb ik haar bedankt voor wat ze allemaal voor mij heeft betekend. Tegelijk is Jezus het allerbelangrijkst. Hij heeft aan het kruis alle pijn, lijden en eenzaamheid doorstaan uit liefde voor mij en voor ieder ander mens. Door dat offer kan ik een echte relatie met Hem hebben, nu in dit leven en hierna in het eeuwige leven. Die overtuiging maakt dat ik andere dingen op kan geven.”

Wat heb je in de kerk gewaardeerd en gemist?

“Na mijn ouders heb ik het de dominee verteld. Hij reageerde heel open. Hij wilde met mij oplopen, zonder oordeel, om te zoeken naar wat ik zelf dacht te weten wat het beste voor mij zou zijn. Hij bleef daarin wat op afstand. Dat ‘geen oordeel’ en niet met de vinger wijzen was echt fijn. Er werd zonder enige kanttekening met mij meegegaan in mijn verhaal, met de beste bedoelingen van de dominee. Liefdevol met me oplopen.

Gaandeweg dit proces maakte God mij iets anders duidelijk, op een liefdevolle, niet verwijtende toon. Het gaat niet om wat ik denk dat mij gelukkig maakt, maar wat de wil van God voor mij is.

“... MIJN OMA IS HET BELANGRIJKSTE GEWEEST IN MIJN PROCES ...”

Wat ik gemist heb, is oprecht meeleven van dichtbij. Zoiets geeft meer houvast, jongeren hebben vaak behoefte aan kaders en duidelijkheid. Genderdysforie is moeilijk. Ik zie het als een mentaal probleem. Ik weet nu dat de oplossing daarvoor niet is je lichaam te veranderen. Ik ben verlost van genderdysforie door mijn relatie met Jezus.”

Hoe ga je nu verder?

“Enkel door de kracht van de Heer. Zonder Hem kan ik niks en met Hem kan ik alles.

Ik heb een vriendin met wie ik verder wil. We hebben een gedeeld fundament in God.

Vanaf september werk ik als jeugdwerker in een kerkelijke gemeente, en ik wil mijn studie afronden.”

Wat zou jij werkers in de kerk willen meegeven?

“Wees persoonlijk aanwezig. Luister zonder veroordeling, wat iets anders is dan duidelijk zijn. Zoek mee naar wat er achter de problematiek zit. Wijs erop dat ‘iets willen’ anders kan zijn dan Gods perspectief. Erken dat het moeilijk is. Bied ook kaders en duidelijkheid. Daaraan hebben jongeren vaak behoefte. Die persoon wil ik zelf ook zijn voor anderen.”

Christien de Ruyter
Adviseur bij Kerkpunt

COLUMN

Vroeger leerde ik van mijn ouders met twee woorden te spreken. Ook in de kerk is dat een wijze les, zeker als het gaat over gevoelige onderwerpen. Het kan verschillen per familie- en vriendengroep. Maar roep 'gender' op een feestje en de emoties en meningsverschillen vliegen je om de oren. Het thema leeft. Ook in de jeugdtrends: 'groeierende onzekerheid bij jongeren over genderidentiteit'.

Een explosief thema. Maar het is meer dan een thema: het gaat over jongeren en hun leven. Je zou zeggen, een mooie kans om daar in een geloofsgemeenschap goed mee om te gaan. Helaas is dat niet altijd het geval. Te vaak explodeert het gesprek. In sommige kerken steekt men uit angst daarvoor de kop in het zand of worden gesprekken zo omzichtig gevoerd dat het over niets of niemand meer gaat.

Twee woorden. Als we spreken over genderidentiteit gaat het zowel over *mensen* als over een *onderwerp*. Het gaat over jongeren uit jouw gemeente die onzeker zijn over of ze zich jongen of meisje voelen of juist heel zeker weten dat ze in het verkeerde lichaam zijn geboren. Dat vraagt in ieder geval pastorale aandacht en zorg. Het gaat ten tweede ook over een *onderwerp*. Het is merkwaardig dat er de afgelopen jaren ineens veel meer jongeren – met name meisjes – zijn die zeggen in transitie te willen. Dat is reden om kritisch te zijn: waar komt dat vandaan? Je mag dit in je achterhoofd houden bij het luisteren naar de verhalen van jongeren. Maar ook al heb je vragen, daarmee is de onzekerheid van jongeren niet weg. Dat het ook om een maatschappelijke discussie gaat, betekent niet dat die jongere met wie jij in gesprek bent een thema is geworden. Die blijft een medemens.

Twee woorden. Het gaat om wat de Bijbel leert over mens-zijn en seksualiteit. Je kunt niet zomaar vanuit het oogpunt van pastorale zorg, liefde of wat er in de samenleving speelt voorbijgaan aan bijbelse kaders. Naast de Bijbel is er nog een tweede woord: richting. Het doet ertoe of een jongere gelooft, juist helemaal niet of twijfelt. In het jongerenwerk willen we mensen uitnodigen en uitdagen achter Jezus aan te gaan. Voor zoekers en twijfelaars is er meer of iets anders nodig dan het communiceren van (bijbelse) normen. Voor jongeren die juist wegbewegen van Jezus kan een bijbelse spiegel goed zijn.

Twee woorden: *genade* en *gemeenschap*. Wat een feest zou het zijn als jongeren juist in de kerk veilig kunnen worstelen – over wat dan ook. Logisch toch in een gemeenschap waarin we allemaal honderd procent afhankelijk zijn van Gods genade?

Cors Visser
Directeur Kerkpunt

In gesprek gaan over genderidentiteit kan op diverse manieren zinvol zijn. Bijvoorbeeld: in jouw gemeente is er een praktijksituatie die om pastorale aandacht vraagt. Of bij jeugdavonden is er behoefte om samen met jongeren in gesprek te gaan, maar de vraag is hoe? Het kan zijn dat er in jouw kerk rondom LHBT+ een werkgroep of gespreksgroep actief is en ondersteuning vraagt.

TOE RUSTING IN DE GEMEENTE

Kerkpunt biedt mogelijkheden voor advies en begeleiding. Mail of bel om de mogelijkheden te bespreken. Lang niet altijd zijn er pasklare antwoorden te geven en daarom proberen we zoveel mogelijk maatwerk te doen. Centraal staat: wat leeft er in jullie gemeente en waarmee zijn jullie geholpen?

→ Wil je meer leesvoer over genderidentiteit en weet je niet goed waar je moet beginnen? Dit artikel neemt je mee langs een overzicht van boeken over het geloof en gender. De geselecteerde boeken komen uit diverse christelijke stromingen: protestants, katholiek en evangelisch.

Jij, gender en je jongeren
beam.eo.nl/artikel/gender-transgender-non-binair-bijbel

Bij **leren in de kerk** zijn twee series voor tieners (12-15 jaar) die aansluiten bij dit thema.

- Lijf, lust en liefde: lerenindekerk.nl/serie/lijf-lust-en-liefde/
- Identiteit: lerenindekerk.nl/serie/identiteit/

Voor inspiratie een serie voor jongeren (16-18 jaar) die passend is bij dit thema:

- Vier de liefde: lerenindekerk.nl/serie/vier-de-liefde/

ZOMERJAS

Aan het begin van de zomer vertelde een collega dat hij een nieuwe jas had gekocht. Een grappig gesprekje volgde: hoe lang kan een zomerjas gedragen worden? Kan dat nog in de herfst? Of wordt de zomerjas dan een herfstjas? Wat als het écht zomer is? Dan draag je helemaal geen jas.

In kledingwinkels kun je vaak de ‘tussenjas’ vinden, bedoeld voor koelere zomerdagen en de warmere herfst. Voor ieder seizoen een jas. De mode-industrie doet ons geloven dat we die allemaal nodig hebben. Geloven wat er verteld wordt: dat doet aan de kerk denken. In de kerk is het ook maar net welke jas jou past. Wanneer voelt die te warm, te koel, wanneer is die precies passend bij je geloofsseizoen? Hoe gemakkelijk wissel je van jas en wat als die jas te modieus is?

Verscheidenheid

Een kerkgemeenschap is geen eenheidsworst, maar een groep in verscheidenheid. Juist dan kan het spannend worden. We moedigen diversiteit aan, we willen mannen en vrouwen, jong en oud graag in de kerk hebben. Spannender is het verschil in seksuele geaardheid of culturele achtergrond. Dan komen er nieuwe vraagstukken op ons af waarover besluiten genomen moeten worden. Zomaar ervaar je tegenstellingen in de gemeenschap, ook wel polariteiten genoemd. Nu komt het ingewikkelde: wat in die groep zit, zit ook in jou als persoon. En andersom: wat in jou zit, zit ook in de groep.

Let maar op als je bij het koffiedrinken napraat. Iemand zegt dat hij heeft genoten van de kerkdienst én dat hij het een lastige preek vond. Of: jij ziet uit naar de volgende kringavond én je bent te moe om goed mee te doen. Het zijn voorbeelden van tegenstellingen in één en dezelfde persoon. Goed om je bewust te zijn dat er meer kanten aan zitten. Tegenstellingen zijn onderdeel van jou, de ander en van de gemeente als geheel.

Hoeveel verschil mag?

Willen we ook diversiteit als het minder comfortabel aanvoelt? Het is belangrijk om jezelf die vraag te stellen: Hoeveel verschil kun je (en wil je) aan? Dat is een spannende vraag. In ieder van ons, dus ook in elk gemeentelid, zitten zowel verstand als gevoel. In gesprekken in de kerk moet je naar allebei luisteren. Let daarnaast ook op wat niet wordt gezegd, want dat is ook belangrijk. Gebruik daarvoor niet alleen je oren, maar ook je ogen, je hart en je hele lichaam.

Veelkleurig

Een kledingstuk zoals een jas kan gegoten zitten en na verloop van tijd minder goed passen. Soms zijn onderwerpen in de kerk ook net als met die jas: ze zijn te groot, te krap of niet bij het seizoen passend. Diversiteit is er en je mag het ermee doen. Terwijl ik dit schrijf, denk ik aan die veelkleurige jas van Jozef. Die kreeg hij van zijn vader Jacob. Het was een prachtige, dure mantel vanuit liefde gegeven. Voor warme en koude dagen.

Verwerking: bijeenkomst met jongeren over diversiteit

Begin met de vergelijking van diversiteit met een jas, iets zit lekker of juist helemaal niet. Leg verschillende jassen in de ruimte – lang, kort, dik of dun. Prik op elke jas een vraag:

wat weet je over... / wat denk jij / voel jij als... / hoe vind je het... / wat doe je als...

Geef de opdracht dat je alleen mag luisteren naar de ander, niet direct reageren. Laat de jongeren in tweetallen rondlopen en iets over de vraag op de jas aan elkaar vertellen. Terug in de grote groep kun je de reacties verzamelen. Laat ze vertellen hoe het voelt als door de ander geluisterd wordt. Hoe is het om zelf te luisteren? Luister zelf ook goed naar wat de jongeren teruggeven.

Anita Harink

Adviseur bij Kerkpunt

TUSSEN FLUÏDITEIT EN HYPERMASCULINITEIT

Het lijkt erop dat steeds meer jongeren worstelen met hun genderidentiteit. Terwijl velen zich vrijer voelen om gender als spectrum te verkennen, zien we tegelijkertijd ook dat mannelijke influencers zoals Andrew Tate miljoenen jongeren aantrekken. Tegelijkertijd is er steeds meer aandacht voor tradwives, vrouwen die gelukkig worden van een traditionele man-vrouw rolverdeling. Hoe kunnen jeugdwerkers hiermee omgaan?

Twee verhalen uit de praktijk

Jona zegt vol overtuiging: “Tate zegt tenminste waar het op staat. Je bent man of je bent vrouw.” Jan reageert direct: “Meen je dat? Die gast spoort echt niet en hij heeft allerlei misdrijven begaan.” De meiden in de groep zijn eerst stil, maar daarna volgt een boeiend gesprek. Een paar dagen later doen jongeren belijdenis van hun geloof. Vol liefde zegt de predikant tegen een van hen dat ze zo de vrijheid voelt om zichzelf te zijn. Hij kiest zijn woorden zorgvuldig. Omdat ik haar ken, weet ik wat hij bedoelt: de jongedame voelt zich niet uitsluitend vrouw. Deze situaties daagden mij uit om na te denken over hoe ik als jeugdwerker omga met gender en masculiniteit. Ik zie namelijk verwarring en polarisatie. Jongeren kunnen druk voelen om partij te kiezen.

Oorzaken van de polarisatie

Wanneer ik naar deze ontwikkeling kijk, vallen mij verschillende factoren op die deze polarisatie voeden. Ten eerste zie ik een **zoektocht naar duidelijkheid**: in een complexe wereld waarin traditionele structuren vervagen, zoeken jongeren houvast. Figuren als Tate bieden schijnbaar simpele antwoorden op diepe vragen over identiteit en levensdoel.

Daarnaast **versterkt onzekerheid het traditionalisme**.

In tijden van economische en sociale instabiliteit grijpen mensen sneller terug op vertrouwde rollen, wat de boodschap van figuren als Tate aantrekkelijker maakt, maar ook de traditionele man-vrouw rolverdeling (zoals bij de tradwives) wint hierdoor aan populariteit.

Een derde factor is het **gebrek aan positieve rolmodellen**.

Verschillende jongeren missen positieve mannelijke voorbeelden in hun directe omgeving. Tate en soortgenoten vullen dit gat op met een eenduidig, maar vaak schadelijk beeld van mannelijkheid. Waar zijn de mannen die laten zien dat je sterk kunt zijn maar niet dominant, kwetsbaar maar niet zwak, en zelfverzekerd maar niet arrogant?

Ook spelen **algoritmes een versterkende rol**. Platforms

als TikTok, Instagram en YouTube laten gebruikers vaak extreme berichten zien, omdat mensen daar meer op reageren. Hierdoor krijgen jongeren vooral radicale of eenzijdige ideeën over gender te zien, zowel progressief als conservatief.

Tot slot zie ik dat **genuanceerde stemmen verdwijnen**.

Terwijl extreme stemmen veel aandacht krijgen, blijven gematigde stemmen onzichtbaar. Jongeren missen daardoor voorbeelden van mensen die gender en identiteit op een gezonde, evenwichtige manier benaderen.

Deze factoren samen creëren een klimaat waarin jongeren zich gedwongen voelen om te kiezen tussen uitersten, terwijl ze eigenlijk behoefte hebben aan ruimte om hun eigen identiteit te ontdekken.

Naar een gezonde benadering

Maar hoe dan wel? Ik denk dat een gezonde benadering van genderidentiteit allereerst balans tussen diversiteit en structuur vereist. Jongeren hebben zowel vrijheid als richting nodig. Ze willen zichzelf ontdekken, maar zoeken ook kaders om zich aan te spiegelen. We moeten ruimte creëren voor verkenning binnen duidelijke grenzen.

Daarnaast moeten we genuanceerde gesprekken stimuleren.

In plaats van een strijd tussen uitersten te voeren, zijn eerlijke, open gesprekken waarin meerdere visies naast elkaar kunnen bestaan nodig. Dit betekent onder andere luisteren naar verschillende perspectieven zonder direct te oordelen.

Ook het promoten van gezonde rolmodellen is cruciaal.

Jongeren hebben voorbeelden nodig van mensen die hun mannelijkheid of vrouwelijkheid vormgeven op een respectvolle, niet-stereotiepe manier. Deze rolmodellen tonen dat kracht en kwetsbaarheid, leiderschap en zorgzaamheid kunnen samengaan. Denk aan vaders die zowel autoriteit als empathie tonen, of vrouwen die carrière combineren met zorg zonder zich te hoeven verontschuldigen voor hun keuzes.

Verder: een pastorale aanpak. Vragen rond gender vereisen

een persoonlijke, zorgzame benadering. Elke jongere verdient individuele aandacht en begeleiding in plaats van eenheidsantwoorden. Ten slotte is theologische reflectie nodig. Wat zegt de Bijbel werkelijk over mannelijkheid, vrouwelijkheid en mens-zijn? Deze reflectie moet losstaan van culturele genderbeelden of politieke discussies en zich richten op kernwaarden zoals liefde, respect en waardigheid.

Praktische begeleiding

De invloed van mensen als Tate toont aan dat jongeren behoefte hebben aan richting en duidelijkheid. We moeten begrijpen wat hen populair maakt.

Praktisch betekent dit dat we veilige omgevingen creëren waarin jongeren openlijk met hun identiteitsvragen kunnen worstelen. Waar jongeren niet in hokjes worden gestopt, maar ook niet alleen worden gelaten in een grenzeloze zoektocht.

Dit vraagt om concrete acties van jeugdwerkers: luister naar hun vragen zonder onmiddellijk te corrigeren, stel open vragen die hen helpen reflecteren op hun eigen ervaringen en creëer ruimte voor gesprekken waarin verschillende meningen gehoord kunnen worden. Organiseer bijvoorbeeld thema-avonden waar jongeren hun gedachten kunnen delen. Daarnaast is het belangrijk dat we erkennen dat biologische verschillen bestaan, maar ook accepteren dat de culturele invulling van gender kan variëren. Het belangrijkste principe blijft: iemands waarde ligt niet in hoe goed hij of zij aan bepaalde gendernormen voldoet, maar in zijn of haar intrinsieke waardigheid als mens.

Identiteit vinden in Christus

Zowel Jona, die zoekt naar duidelijke kaders, als de jonge vrouw, die varieert in genderexpressie, weten zich geliefd door Jezus. Hun waarde ligt niet in hun genderinvulling, maar in hun identiteit als kind van God – een identiteit die stabiel blijft te midden van groei en verandering.

Als christelijke gemeenschap kunnen we jongeren helpen balans te vinden tussen fluïditeit en hypermasculiniteit. We erkennen de geschapen orde én geven ruimte aan diversiteit. Wanneer jongeren hun identiteit verankeren in Christus, bevrijdt dat hen van de druk om in stereotype rollen te passen én van de verwarring die ontstaat als elk kader ontbreekt.

“... MENSEN ALS TATE TONEN AAN DAT JONGEREN BEHOEFTE HEBBEN AAN RICHTING EN DUIDELIJKHEID ...”

We begeleiden hen liefdevol naar volwassenheid met hun vragen, twijfels en worstelingen. We blijven trouw aan bijbelse principes, maar erkennen dat veel van wat we als ‘mannelijk’ of ‘vrouwelijk’ beschouwen cultureel bepaald is en door de tijd heen verandert.

Met welk doel? Geen rigide rolpatronen, maar een gezonde identiteit geworteld in Christus. Daarin is elke jongere geliefd en geaccepteerd – ongeacht hoe hij of zij gender beleeft en vormgeeft. Vanuit deze veilige basis kunnen jongeren hun eigen unieke roeping ontdekken, gebaseerd op liefde, respect en waardigheid voor zichzelf en anderen.

Anko Oussoren
Adviseur bij Kerkpunt

KerkPunt

kom verder in kerk-zijn

NIEUWS

Zondag van het samen opvoeden

Ouderschap is prachtig en tegelijk een puzzel. Gelukkig hoeven ouders die puzzel niet alleen op te lossen. Juist binnen de kerk kunnen we elkaar helpen, inspireren en ondersteunen in het opvoeden van onze kinderen. Daarom nodigen we je van harte uit om je met jouw gemeente aan te sluiten bij de landelijke Week van de Opvoeding en op zondag 19 oktober 2025 mee te doen aan de Zondag van Samen Opvoeden. Het thema dit jaar is 'Samen Puzzelen'. Kerkpunt biedt een praktische en inspirerende handreiking voor jong en oud.

 kerkpunt.nl/actueel/zondag-van-samen-opvoeden/

Check-gesprek

Hoe staat jullie jeugdwerk ervoor? Waarom doen we jeugdwerk? Wat is de kern ervan en wat willen we ermee bereiken? Zomaar

een paar vragen die je kunt stellen als je met elkaar kijkt naar het jeugdwerk in de kerk. In het check-gesprek van twee uur verkennen we samen hoe het jeugdwerk in jouw gemeente ervoor staat en waar het naartoe zou kunnen groeien. We brengen alleen de reiskosten in rekening.

 kerkpunt.nl/check-gesprek-jeugdwerk/

Jongvolwassen Challenge

Hoe bereik je als kerk twintigers die zoeken naar zin, richting en geloof? Met de Jongvolwassen Challenge helpen we kerken om twintigers op een eigentijdse manier de Bijbel te ontdekken en te verbinden met hun dagelijks leven.

 kerkpunt.nl/jongvolwassen-challenge/

Heel de kerk

'Heel de kerk' is een themapakket dat je uitnodigt om samen te denken, doen, bidden en verwachten. Inclusief materiaal voor kinderen en jongeren. Vanaf september beschikbaar via de website van Kerkpunt.

Save the date: 30 & 31 januari 2026

Thema: Relaxed! Gods rust in een leven vol comfort

Op de JLC ontmoet je andere jeugdwerkers. We geven je tools om vanuit dit thema te werken met jongeren. Tijdens de conferentie zijn er workshops en lezingen en is er volop tijd voor gebed, zingen en het uitwisselen van ervaringen.

Lees op de website meer over het thema van deze JLC-editie. Inschrijving open vanaf 1 oktober 2025.

Colofon

JEUGD is het kwartaalmagazine van Kerkpunt. Kerkpunt ondersteunt het jeugdwerk in de NGK- en CGK-kerken.

Hoofd & eindredactie: Anita Harink en Jenne Minnema

Redactie: Arjen Uil, Anko Oussoren, Christien de Ruyter en Cors Visser.

Foto's: Max Bohme Imse/Unsplash (cover); Privé (pag. 2); Christien de Ruyter (pag. 3); Willem Jan de Bruin (pag. 4); Amanda Vick/Unsplash (pag. 5); Pexels (pag. 8).

Ontwerp: Bredewold communicatievormgevers, Wezep.

Druk: Drukkerij AMV B.V. Lunteren.

Adres Kerkpunt: Dr. Spanjaardweg 4b, 8025 BT Zwolle T: 038-4270480, E: info@kerkpunt.nl

www.kerkpunt.nl

www.facebook.com/kerkpunt.nl

www.instagram.com/kerkpunt

ISSN 3051-3677